

חנוכה

אנה ה' כי אני עבדך

הרה"ק רבי אשר מקרלין זצ"ל תבע מהאברכים קבלת עול בעבדות הבורא. ופעם, בשיחת הדרכה פתח פיו במשל.

הצאר ניקוליי הודיע, שבעוד ימים מספר יערוך ביקורת בגדוד פלוני. מובן שהתכונה היתה רבה. הכל כבסו וגהצו מדיהם, צחצחו מגפיהם והבריקו כפתוריהם, והכיבו אמתחותיהם וציודם, לעמוד הכן במסדר. היה שם חייל, שהתמכר לשתייה לשכרה. משלא היה בידו כסף לשלם, משכן את ציודו, חפץ אחר חפץ, עד שאמתחתו התרוקנה.

לפתע הגיעה הידיעה: הצאר עומד להגיע, על כולם להתיצב במסדר! לבש החייל את מדיו, חגר חרבו, ועמד לכתף את אמתחתו - והיא ריקה! מה עשה, מהר ומלא אותה בתבן, גדשה וכתפה על שכמו.

התיצב בשורה עם חבריו. הגיע הצאר, ועבר על פני המסדר. סקר את החיילים, ולפתע קרא לאותו חייל. הורה לפתו את אמתחתו - והתבן נתגלה. מובן שהחייל קיבל ענשו, וגם מפקדיו לא נוקו... סיים הרבי: כסבורים אתם שניקוליי נחון ברוח הקודש?

ודאי שלא... אלא מה, הוא ראה שהחייל עומד זקוף מידי והבין שהמשא לא מכביד על שכמו... (הגש"פ באהלי צדיקים, מתוך ישע אהרן, שצט)

מקור: הרב שלמה לוינשטיין